

พฤติกรรมปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดจันทบุรี
Problem Behaviors among Adolescent Students in Chanthaburi

เพ็ญญา พิสัยพันธ์ุ, ภัณฑนา เหมชะญาติ, อริญญา บุญธรรม
วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

บทคัดย่อ

โดยทั่วไป วัยรุ่นถือว่าเป็นช่วงวัยที่บุคคลมีพฤติกรรมเสี่ยงและพฤติกรรมปัญหามากสุดของพัฒนาการตามวัย ในปัจจุบัน สังคมมีปัจจัยยั่วยุให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมปัญหามากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้ปัญหาดังกล่าวมีความชัดเจนมากขึ้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบพฤติกรรมปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตามเพศ ที่ตั้งของโรงเรียน การอยู่ร่วมกันของบิดา-มารดา และชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตเมือง 4 โรงเรียน และนอกเขตเมือง 4 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและแบบสอบถามพฤติกรรมปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น Cronbach's alpha เท่ากับ 0.56 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ สถิติร้อยละ Chi-square, Independent t-test, และ One-way ANOVA

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น $n = 2,073$ คน อายุระหว่าง 11- 16 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 13.50 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.99 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 69.70 มีบิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสคู่
2. พฤติกรรมปัญหาของนักเรียนวัยรุ่น 10 อันดับแรก ได้แก่ เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์/เกมส์เพลย์ มากกว่าวันละ 2 ชั่วโมงคิดเป็นร้อยละ 39.00 รองลงมาคือ ดื้อไม่เชื่อฟัง เถียงพ่อแม่หรือผู้ปกครองบ่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 30.20 ชกตอย/ตบตีคิดเป็นร้อยละ 18.60 เล่นการพนันคิดเป็นร้อยละ 17.00 เทียวกลางคืนกับเพื่อนโดยไม่มีผู้ปกครองไปด้วย คิดเป็นร้อยละ 15.10 ชีรตซึ่ง/แข่งรถคิดเป็นร้อยละ 15.00 หนีโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 12.10 กลั่นแกล้งผู้อื่นทำให้ได้รับความเดือดร้อนคิดเป็นร้อยละ 9.80 คิดฆ่าตัวตายแต่ยังไม่เคยลงมือกระทำคิดเป็นร้อยละ 9.40 และพกอาวุธเพื่อการต่อสู้ เช่น มีด คัตเตอร์ ปืน เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 5.50
3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมปัญหาโดยจำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายมีพฤติกรรมปัญหา มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 7.46, p < .001$) ส่วนการเปรียบเทียบโดยจำแนกตามสภาพการอยู่ด้วยกันของบิดามารดา พบว่านักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่มีพฤติกรรมปัญหามากกว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.01, p < .05$) สำหรับการเปรียบเทียบโดยจำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียน พบว่านักเรียนของโรงเรียนในเขตเมืองมีพฤติกรรมปัญหามากกว่านอกเขตเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 6.46, p < .001$) และเมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามชั้นเรียน พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมปัญหามากกว่าชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 14.59, p < .001$)

จากผลการศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่า นักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรีมากกว่าหนึ่งในสามมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และประมาณหนึ่งในสิบมีพฤติกรรมปัญหาที่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น โดยพบว่านักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมปัญหามากขึ้นถ้าเป็นผู้ชาย บิดามารดาแยกกันอยู่ เรียนในโรงเรียนในเขตเมือง และมีอายุมากขึ้น ดังนั้นโรงเรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

คำสำคัญ : พฤติกรรมปัญหา นักเรียนวัยรุ่น จันทบุรี